

til en rigtig fiks og underholdende Fastelavnsspøg for os alle. Saa forførte han Politikerne til at give Fattigdommen Adelsbrev; Lægerne skaffede Lidelserne ud af Verden, Opfinderne byggede Jernbaner, Flyvemaskiner og andet rart Legetøj til Tidsfordriv for hans kære Børn, at de ikke skulde kede sig. Og nu var Spillet vundet for den gamle Løgner og Troldmand. Menneskeheden glemte igen sin Børnelærdom: at leve Livet i Frygt og Bæven. Da saa Pilgrimmen kom tilbage, var der ingen, der kendte ham. Han stod ved Dørene og spurgte: »Hvor er dit sønderknuste Hjerte? Hvor er de Taarer, du har grædt over dig selv? Hvor er din Angst og dine vaagne Nætters Sukke?« — men Folk forstod ham ikke og raabte: »Hvad staar han og snakker om? Pak dig, Mand! Den Slags Sager har vi ikke her. Vi er glade og frejdige Mennesker, og nu skal vi hen i Bedehuset og se Lysbilleder og drikke Sukkerlade!« — —«

Han maatte igen have sit Lommetørklæde frem; men der var nu bleven ganske stille rundtom. De fleste havde hørt paa dette sidste med en Slags forlegen Andagt. Enslev sad med Haanden under Kinden og syntes paa sin egen Vis interesseret. Da Ordstyreren engang gjorde Mine til at skride ind, forhindrede han det. Synligt for alle havde han